

Geachte heer Olthof, beste statenleden van de Provincie Noord Holland,

Niet eerder heb ik geschreven aan de Provincie!

Wat maakt dat ik mij tot u wend? Ik maak mij zorgen. Zorgen om de gezondheid van mijn kinderen. Ik maak me zorgen omdat ik voel dat ik mijn eigen kinderen niet voldoende kan beschermen. Omdat anderen hun gezondheid en dat van de bewoners in de IJmond niet op de eerste plaats zetten. Ik maak mij zorgen omdat ik voor hun gezondheid en hun toekomst voor een groot deel afhankelijk ben van U.

Noor van 6 en Finn van 4 zijn beiden geboren in het Rode Kruis Ziekenhuis in Beverwijk en vanaf dag 1 woonachtig in Wijk aan Zee. Noor en Finn zijn echte buitenkinderen. Buiten spelen in de tuin, ravotten in de speeltuin, op expeditie in de duinen en veelvuldig plezier maken op het strand. Noor houdt van tekenen en knutselen, bloemen plukken, en met haar vriendjes spelen. Finn houdt van stoeien, Ninja spelen, lego bouwen en vooral rennen, klimmen en fietsen.

Wijk aan Zee is een paradijs voor ze. Zij zijn blij, vrolijk, gelukkig, actief, enthousiast, en gezond. Tenminste.. Gezond? Dat denk ik. Dat hoop ik. En dat vertel ik mezelf iedere keer. Maar... alle verontrustende berichten houden maar aan. De afgelopen periode heb ik kennis genomen van de eerste resultaten van diverse gezondheidsonderzoeken. Die rapporteren over de % verhoogde aanwezigheid van longkanker, over bovengemiddeld veel leukemie, hoge concentraties van lood en vanadium in onze speeltuinen en tuinen en een toename van het aantal kankerverwerkende PAK's.

Hoe kan ik mijn kinderen hier tegen beschermen? De wereld is in de ban van Corona. De overheid kondigt maatregelen aan om de burgers te beschermen en vraagt daarnaast om eigen handelen om risico's te verkleinen. Tegen bovenstaande gevaren is mijn eigen handelen niet voldoende. Handen wassen, binnen blijven, je adem inhouden...??? Waar is de overheid die maatregelen neemt om haar burgers te beschermen tegen de schadelijke werking van het stof, de PAK's, de geur en het geluid van de fabrieken om ons heen?

Vorig jaar heb ik tijdens de informatiebijeenkomst van Tata de heer Van den Berg aangesproken. Ik heb hem gevraagd of hij kon garanderen dat mijn kinderen over 5, over 10, over 20 jaar nog steeds gezond zijn en geen nadelige gevolgen ondervinden van de keuze van hun ouders om hier te blijven wonen. Want dat is ons dilemma. Gaan we verhuizen? Maar wat dan? Het probleem laten bestaan voor een nieuw gezin dat in Wijk aan Zee denkt het paradijs te hebben gevonden? Kunnen we later aan onze kinderen uitleggen waarom we zijn gebleven?

Mijn vraag aan de heer Van den Berg stel ik nu aan u, als verantwoordelijke van de verlening en handhaving van vergunningen, u als verantwoordelijke voor de gezondheid van de inwoners van de IJmond. Kunt u mij garanderen dat mijn kinderen gezond blijven? Dat zij geen nadelige gevolgen gaan ondervinden van het wonen in de buurt van Tata?

U heeft de dankbare taak om verantwoordelijk te mogen zijn voor besluiten die de toekomst van mijn kinderen positief kan beïnvloeden. Het is een belangrijke taak. Ik vraag u om uw verantwoordelijkheid te nemen. Om trots te kunnen zijn op moeilijke beslissingen die noodzakelijk zijn. Voor de huidige generatie, en de generaties die komen gaan.

Ik vraag u om actie te nemen. Niet om nog meer onderzoeken uit te voeren. Neem de bestaande rapporten serieus, stel het nemen van beslissingen niet uit. Toon u de beschermers van uw inwoners. Het Concept programma Tata Steel 2020 - 2050, opgesteld door de Provincie Noord-Holland is niet toereikend. Ik onderschrijf de reactie van de dorpsraad Wijk aan Zee. Het programma moet concreter en voorzien van meetbare doelen. Vergunningen moeten worden aangepast, structureel gemonitord en gehandhaafd.

Gevaarlijke en onveilige fabrieken mogen niet in bedrijf blijven.

Mocht u de gezondheid van uw inwoners nog steeds niet serieus nemen, de noodzaak tot het nemen van actie nog niet zien, of acties nog willen uitstellen, dan vraag ik u ook de begeleidende brief te lezen. U vindt een opsomming van negen zwaar verontrustende nieuwsberichten uit het afgelopen jaar. Uit ieder bericht blijkt dat Tata Steel de uitstoot, veiligheid en opslag van zeer gevaarlijke stoffen niet op orde heeft en dat vergunningen niet worden gehandhaafd. 'Een ontembaar monster' noemde de directie de fabriek in 2018. Twee jaar later is dat monster nog lang niet getemd. We zien de Provincie Noord-Holland en de Omgevingsdienst te kort schieten bij vergunningverlening, toezicht en handhaving. En ook de rol van de gemeente in het zorgen voor de gezondheid van de inwoners is in mijn ogen niet voldoende.

Als bezorgde burger reken ik op u. Noor en Finn rekenen op u!

Met vriendelijke groet,